

Ion, de Liviu Rebreanu - expozitiune, conflicte

Actiunea romanului incepe intr-o zi de duminica, in care locuitorii satului Pripas se afla la hora, in curtea Todosiei, vaduva lui Maxim Oprea. In expozitiune sunt prezentate principalele personaje, timpul si spatiul, ceea ce confera veridicitate romanului realist.

In centrul adunarii este grupul jucatorilor. Descrierea jocului traditional-somesean este o pagina etnografica memorabila, prin portul popular, pasii specifici, vigoarea dansului si navala cantecului sustinut de figurile pitoresti ale lautarilor. Cercul horii, centru al lumii satului, este o descatusare dionisiaca de energii.

Asezarea privitorilor reflecta relatiile sociale. Cele doua grupuri ale barbatilor reflecta stratificarea economica. Fruntasii satului, primarul si chiaburii discuta separat de taranii mijlocasi, asezati pe prisma. In satul traditional, lipsa pamantului (averea) este echivalenta cu lipsa demnitatii umane, fapt redat de atitudinea lui Alexandru Glanetasu : "Pe de latiri, ca un caine la usa bucatariei, trage cu urechea si Alexandru Glanetasu, dornic sa se alature in vorba, sfiindu-se totusi sa se vare printre bogatasi".

Fetele ramase nepoftite privesc la hora, iar mamele si babele, mai retrase, vorbesc despre bucatarie. Copii se amesteca in joaca printre adulti. Este prezenta si Savista, oloaga satului, piata rea, colpoltoare a vestilor rele in sat, infatisata cu un portret grotesc.

Notabilitatile satului, preotul Belciug si familia invatatorului Herdelea, vin sa priveasca "petrecerea poporului", fara a se amesteca in joc.

Rolul horei in viata comunitatii satesti este acela de a-i asigura coeziunea si de a facilita intemeierea noliilor familiei, dar cu respectarea principiului economic. De aceea in joc sunt numai flacai si fete. Hotararea lui Ion de a o lua pe Ana ce bogata la joc, desi o place pe Florica cea saraca, marcheaza inceputul conflictului. Venirea lui Vasile Baci, tatal Anei, de la carciuma la hora, si confruntarea verbala cu Ion pe care il numeste "hot" si "talhar" pentru ca "sarantocul" umbla sa ii ia fata promisa altui taran bogat, George Bulbuc constituie intriga romanului. Rusinea pe care Vasile i-o face la hora, in fata satului va starni dorinta de razbunare a flacaului, care la randul sau il va face pe chiabur de rusinea satului, lasand-o pe Ana insarcinata pentru a-l detremina sa accepte nunta.

La sfarsitul petrecerii flacaii merg la carciuma. Bataia flacailor, in aparenta pentru plata lautarilor, in fapt pentru dreptul de a o lua de sotie pe Ana, se incheie cu victoria lui Ion, care il rapune cu parul pe George. Scena alimenteaza dorinta de razbunare a lui George si este construita simetric cu aceea de la sfarsitul romanului, cand George il ucide pe Ion, lovindu-l cu sapa.

Conflictul central din roman este lupta pentru pamant in satul traditional, unde posesiunea averii conditioneaza dreptul indivizilor de a fi respectati in comunitate. Drama lui Ion este drama taranului sarac. Mandru si orgolios, constient de calitatile sale, nu-si accepta conditia si este pus in situatia

Referate

Referate, Comentarii, Eseuri, Caracterizari

<http://referatenoi.ro>

de a alege intre iubirea pentru Florica si averea Anei.

Conflictul exterior, social intre Ion al Glanetasului si Vasile Baci, este dublat de conflictul interior, intre "glasul pamantului" si "glasul iubirii". Cele doua chemari launtrice nu-l arunca intr-o situatie limite, pentru ca forta lor se manifesta succesiv, nu simultan.

Se poate vorbi si de conflicte secundare, intre Ion si Simion Butunoiu, pentru o brazda de pamant sau intre Ion si George Bulbuc mai intai pentru Ana, mai apoi pentru Florica. In planul intelectualitatilor satului se manifesta conflictul national deoarece staul romanesc din Ardeal este infatisat in conditiile stapanirii austro-ungare.